RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

RvVb/A/1516/0234 van 19 november 2015 in de zaak RvVb/1415/0355/A/0517

de heer El Tahiri GHAZI.

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Alfred VAN RAEMDONCK kantoor houdende te 2018 Antwerpen, De Damhouderestraat 13 waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

Het beroep is ingesteld met een gewone brief van 17 februari 2015 en strekt tot de vernietiging van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen van 31 oktober 2014, waarbij geweigerd wordt om een woning met 9 woongelegenheden op te nemen in het vergunningenregister als zijnde "vergund geacht".

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te 2140 Antwerpen (Borgerhout), Zendelingenstraat 8 en met als kadastrale omschrijving 25e afdeling, sectie A, nr. 115/d/6.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met een beschikking van 29 juni 2015 heeft de voorzitter van de Raad vastgesteld dat het beroep op het eerste gezicht klaarblijkelijk onontvankelijk is omdat het verzoekschrift is ingediend met een gewone brief. De verzoekende partij heeft een verantwoordingsnota ingediend.

III. AMBTSHALVE ONDERZOEK IN HET KADER VAN DE VEREENVOUDIGDE PROCEDURE

1. Overeenkomstig artikel 59, §3 van het Procedurebesluit krijgt de verzoekende partij de mogelijkheid om een verantwoordingsnota in te dienen. De verzoekende partij stelt in haar verantwoordingsnota het volgende:

"... 1)... De vorige raadsman van verzoeker, mr. Hans UBBEN, legt echter een kopie-bewijs voor dat het verzoekschrift tegen het Besluit van 31 oktober 2014 op 16 februari 2015 om 15.23 uur ook per mail aan de Raad voor Vergunningsbetwistingen werd overgemaakt-bezorgd.

Art. 1 van het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de beveiligde zendingen in de ruimtelijke ordeningsregelgeving bepaalt dat: 'elektronische aangetekende zending ook toegelaten zijn als beveiligde zending in de zin van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening'.

Wanneer dit aangetoond wordt, werd het verzoekschrift wel degelijk met een beveiligde zending overeenkomstig de bepalingen van art. 8 §1 van het Procedurebesluit aan de Raad bezorgd zodat de procedure als ontvankelijk ingesteld dient beschouwd te worden.

2) Drie maand later, of op 8 mei 2015, schreef de hoofdgriffier aan de vroegere raadsman van verzoeker dat hij binnen de acht dagen zijn nog niet in het register ingeschreven maar wel ontvangen verzoekschrift kon regulariseren om de 'stukken die de tijdigheid van het verzoekschrift aantonen aan de Raad over te maken' maar op de achterzijde was ook 'aangevinkt' dat 'het verzoekschrift geen woonplaatskeuze bevat overeenkomstig artikel 7, §1 Procedurebesluit'.

De vorige raadsman van verzoeker, mr. Hans UBBEN, bevestigde aan verzoeker EL TAHIRI GHAZI dat hij het nodige gedaan had om het geregulariseerde verzoekschrift in te dienen.

Daarna betaalde verzoeker EL TAHIRI GHAZI 175euro als rolrecht.

- 3) Het discussiepunt te dezen betreft de vraag of het instellen van het huidig beroep gebeurd is d.m.v. een 'beveiligde zending', nl. op een van de volgende betekeningswijzen: a) een aangetekend schrijven;
- b) een afgifte tegen ontvangstbewijst;
- c) elke andere door de Vlaamse Regering toegestane betekeningswijze waarbij de datum van kennisgeving met zekerheid kan worden vastgesteld (zie art. 2,8° decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges, zie ook art. 1.1.2,3° van de Vlaamse Codex ruimtelijke ordening maar daarin wordt het woord 'toegestane' vervangen door het woord 'toegelaten').

De beveiligde zending impliceert derhalve dat de 'datum van kennisgeving met zekerheid kan worden vastgesteld'. Hogerop, sub 1) wordt aangetoond dat de datum van kennisgeving van de neerlegging van het verzoekschrift te deze met zekerheid kan worden vastgesteld.

4) Zelfs wanneer niet vaststaat dat dit op de hoger vermelde wijze is gebeurd, kan de datum van kennisgeving nog steeds met zekerheid worden vastgesteld.

Immers: 'De vaststelling door de griffier dat een verzoekschrift is neergelegd heeft authentieke bewijswaarde inzonderheid wat het feit zelf van de neerlegging betreft en de datum ervan' (zie Cass., 10 januari 2008, Pas. 2008, 64 en het RW 2009-2010, 1051). Bovendien: 'Wanneer de griffier vaststelt dat het verzoekschrift in hoger beroep ter griffie is neergelegd op een bepaalde datum, dient de rechter aan te nemen dat het verzoekschrift op die datum ter griffie is neergelegd en aan de vastgestelde neerlegging de wettelijke gevolgen toe te kennen, ook indien het verzoekschrift met de post ter griffie is toegezonden of door een tussenpersoon is neergelegd' (zie I. SAMOY en W. VANDENBUSSCHE, "Wanneer niets is wat het lijkt" in Bewijsrecht, Permanente vorming Balie Kortrijk, Larcier, 2014, nrs. 200 e.v.).

Een dergelijke betekeningswijze zou zelfs als een vorm van afgifte tegen ontvangstbewijs kunnen beschouwd worden, eventueel een geldige verschoningsgrond kunnen uitmaken.

Kortom, het verzoekschrift, dienvolgens ook de eruit voortvloeiende procedure, is wel degelijk ontvankelijk, zodat de procedure dient voortgezet te worden.

Deshalve verzoeker EL TAHIRI GHAZI volhardt in zijn eerder verzoekschrift en hij de erin aangehaalde middelen en argumenten handhaaft én vraagt dat de procedure wordt voortgezet volgens de gewone rechtspleging. ..."

De verzoekende partij heeft haar beroep per gewone brief van 17 februari 2015 ingesteld bij de Raad, en nadien op 18 februari 2015 opnieuw per gewone brief vier afschriften bezorgd aan de Raad. De verzoekende partij betwist niet dat een gewone, niet aangetekende, ter post afgegeven brief niet geldt als een beveiligde zending.

De verzoekende partij toont niet aan dat het verzoekschrift met een aangetekende zending werd ingesteld. De verzoekende partij beweert wel dat het door haar per mail overgemaakte verzoekschrift rechtsgeldig is ingediend.

Onverminderd het algemeen rechtsbeginsel dat de strengheid van het decreet in geval van overmacht of onoverwinnelijke dwaling kan worden gemilderd, is de Raad van oordeel dat de door de verzoekende partij ingeroepen reden niet kan aanvaard worden als overmacht of als een onoverwinnelijke dwaling.

Artikel 8, §1 Procedurebesluit stelt immers dat de partijen alle verzoekschriften en processtukken bezorgen met een beveiligde zending aan de Raad op straffe van onontvankelijkheid.

Een beveiligde zending is volgens artikel 1, 5° Procedurebesluit "een van de betekeningswijzen als vermeld in artikel 2, 8°, van het decreet".

Artikel 2, 8° van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges definieert beveiligde zending als volgt:

"een van de volgende betekeningswijzen:

- a) een aangetekend schrijven;
- b) een afgifte tegen ontvangstbewijs;
- c) elke andere door de Vlaamse Regering toegestane betekeningswijze waarbij de datum van kennisgeving met zekerheid kan worden vastgesteld."

Artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 betreffende de beveiligde zendingen in de ruimtelijke ordeningsregelgeving bepaalt wat er wordt verstaan onder "elke andere door de Vlaamse Regering toegestane betekeningswijze":

"Ook de volgende betekeningswijzen zijn toegelaten als beveiligde zending in de zin van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening:

1° een elektronisch aangetekende zending:

2° in voorkomend geval : elektronische communicatie via een door de betrokken overheid gehanteerd elektronisch loket.

Het eerste lid geldt slechts in zoverre de reglementering die de concrete betekening regelt, niets anders bepaalt."

Het verzoekschrift werd op 16 november 2015 per gewone email bezorgd aan de Raad. Deze gewone email kan niet beschouwd worden als een elektronisch aangetekende zending of een elektronische communicatie via een door de betrokken overheid gehanteerd elektronisch loket. Het maakt daarom niet uit dat de datum van kennisgeving met zekerheid kan worden vastgesteld, aangezien de betekeningswijze per gewone email niet door de Vlaamse regering wordt toegestaan.

2. De verzoekende partij verwijst nog naar rechtspraak van het Hof van Cassatie en rechtsleer over een verzoekschrift ingediend in hoger beroep om te stellen dat het voldoende is dat de griffier vaststelt dat het verzoekschrift is neergelegd op een bepaalde datum, doch dit betreft loutere verwijzingen naar procedureregels uit het burgerlijk/gerechtelijk recht, terwijl het in de voorliggende aangelegenheid een specifieke administratiefrechtelijke procedure met eigen procedureregels betreft. De toepasselijke procedureregels van een procedure in hoger beroep bij de burgerlijke rechtbanken zijn niet relevant voor een procedure bij de Raad.

Het beroep is bijgevolg klaarblijkelijk onontvankelijk.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. dat de zaak zonder verdere rechtspleging in beraad wordt genomen.
- 2. dat het beroep klaarblijkelijk onontvankelijk is.
- 3. dat de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij worden gelegd.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 19 november 2015, door:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen,

met bijstand van

Xavier VERCAEMER, hoofdgriffier.

De hoofdgriffier, De voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen,

Xavier VERCAEMER Filip VAN ACKER